

3 Brainstormdag

Raden weten te weinig wat er speelt aan UM

11 Skillslab

Niet over patiënten of je medestudenten babbelen

7 Study drugs

'Help, can anyone tell me where I can buy ritalin?'

DUE TO THE FALL BREAK THERE WILL BE NO OBSERVANT IN THE COMING WEEK.

The next issue will be published on Thursday 3 November.

observant|8

www.observantonline.nl

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht | Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht | Jaargang 37 | 20 oktober 2016

Aan de UM hangen een kleine tweehonderd camera's die niet alleen fietsenstallingen en parkeerplaatsen in de gaten houden, maar ook werkplekken, pc-ruimtes en gangen. SBE heeft verreweg de meeste, alleen al een kleine vijftig in het pand aan de Tongersestraat 53. Wat is het nut daarvan? En waarom hangt er geen enkele in de UB? Lees verder op pagina 8-9 Foto: Observant

nl FHML: "We scoren beter dan Elsevier beweert"

En wéér lag er enige weken geleden een Elsevier met lijstjes van de beste en slechtste bacheloropleidingen, en weer bungelde de FHML met geneeskunde en biomedische wetenschappen (BMW) in de onderste regionen. Terwijl de faculteit deze keer juist een hogere score verwachtte.

Waar met name geneeskunde vroeger het parapleedje van de UM was, stond de opleiding in 2014 bij Elsevier helemaal onderaan, op nummer acht. De faculteit schrok, nam de ene na de andere maatregel en wist inderdaad een plaatsje of twee te stijgen maar daar bleef het bij: hoger dan nummer zes wil nog maar niet lukken.

Ook de directeur van het FHML-onderwijsinstituut, prof. Mirjam oude Egbrink, schrok. En vooral, zegt ze, "omdat we dachten dat er juist een stijgende lijn was".

Daar was inderdaad aanleiding toe. Elsevier baseert zich, net als straks de Keuzegids Universiteiten, op de uitkomsten van de nationale studentenenquête (NSE). Die gegevens worden door het Centrum Hoger Onderwijs Informatie (CHOI) verwerkt in rapportages die de onderwijsinstellingen tegen betaling kunnen krijgen. Daarin staat dan de eigen score in vergelijking met die van het voorafgaande jaar, en een vergelijking met de rest van het land. "In die rapportage vertoonde geneeskunde op bijna alle thema's

een opwaartse lijn. Minder rood gekleurde vakjes, meer oranje, wit (gemiddeld) en groen. In de totale score zaten we boven het landelijk gemiddelde."

Alleen bij de categorie 'faciliteiten' is de FHML gezakt. Oude Egbrink: "Dat is een serieus probleem, het gaat vooral over de studieplaatsen, daar is hier in Randwijck een steeds groter gebrek aan. De extra plaatsen in de sporthal zijn onvoldoende en bovendien vind je daar geen boeken. Verder werd het Skillslab verhuisd en zaten de trainingskamers tijdelijk in de buurt van laboratoria, de studenten hadden veel last van lawaai daar."

Maar als men op alle andere criteria beter scoorde in de NSE, vanwaar dan die koude douche van Elsevier? Oude Egbrink: "Het CHOI hanteert tien categorieën, Elsevier dikt die in tot zes. Bij het CHOI scoren we op vier thema's bovengemiddeld, op twee gemiddeld, en op vier andere onder het gemiddelde. Juist die laatste vier zijn door Elsevier overgenomen en daar hebben ze dan nog twee thema's aan toegevoegd. Dus onze vier slechtste scores tellen bij Elsevier al voor tweederde mee."

Bovendien, hoe slecht is slecht? Oude Egbrink: "Op het thema toetsing scoort geneeskunde bij het CHOI 3.54 punten, landelijk ligt het gemiddelde op 3.58. In Elsevier belanden we ermee op de zevende plaats, van de acht."

De faculteit verwacht veel van een aantal

Lees verder op pagina 3

eng UM councils in the dark

Sixty people from the various representative bodies recently came together for a day to discuss participation at the university. Their biggest complaint? That the information provision and communication within UM leaves a lot to be desired.

Last Monday, all members of the University Council and the faculty and service councils were invited to take part in a 'participation day' on the Buitenplaats Vaeshartelt estate just outside the city. Participation at UM could be improved, noted University Council president Jonathan van Tilburg during the opening – and indeed, the turnout was a good illustration of this. Less than half of all council members showed up, with student delegates being most conspicuously absent.

More generally, voter turnout in the elections is often low, especially among students. Certain members of the university community, such as master's students, are rarely represented at all in the councils. The difficulty is that by the time master's students arrive, the new councils have already been elected, and they leave immediately following the election of the next cohort. PhD candidates and senior staff, too, are often absent from the councils. Perhaps the emphasis should be less on representation in councils and more on participation, suggested the UM president Martin Paul; for example, engaging staff and students in policy development. The Strategic Programme was drawn up with the input of many people,

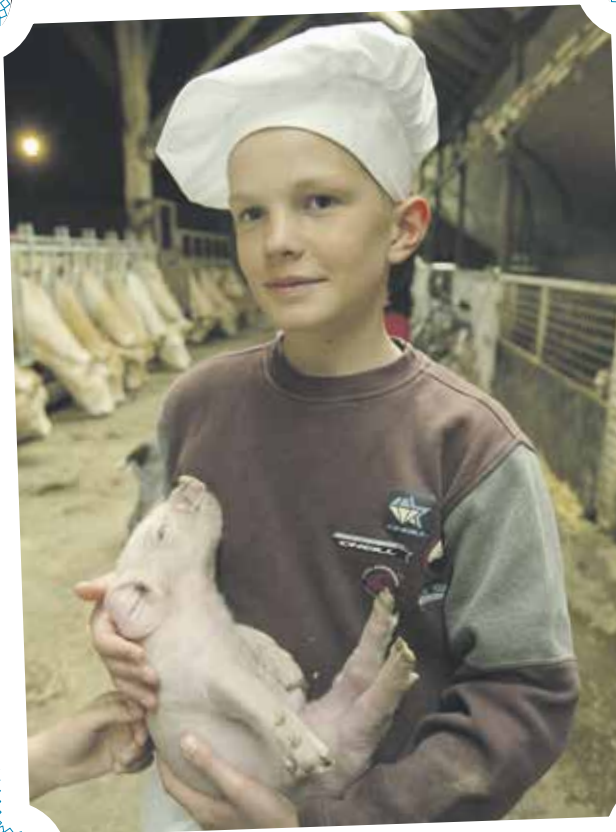
as Paul pointed out, but for it to actually work ongoing input is necessary.

This may call for other forms of democracy, such as town hall-style meetings or work floor meetings on specific themes – if only to find out what is actually going on in the university community. In the many group brainstorming sessions, this was one of the most common issues: that the council representatives themselves are by no means always aware of everything that's going on. "How can we rectify that?" Van Tilburg wondered. But there are two sides to this story: council members often feel buried under paperwork. Information overload is just as problematic as a lack of information, making it impossible to see the forest for the trees. Further, how can the information from one council be made available to others, to save each council from constantly having to reinvent the wheel? One possible solution could be a UM-wide digital platform where information is easy to access and presented in a structured way.

Several groups raised the nagging question: if UM really prizes such values as responsibility, cooperation, transparency and openness, why does so much of what the councils do take place behind closed doors? What purpose does all that confidentiality serve? One recommendation was to ensure that openness is the norm and make exceptions only where genuinely necessary.

Wammes Bos

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Naam: Ischa van Aken (25, Groningen) * **In het dagelijks leven:** zesdejaars geneeskunde * **Burgerlijke staat:** single
* **Woont in:** Maastricht

Foto: Loraine Bodewes

“Verdrietigste periode
in mijn leven?
Toen de hond
doodging”

Mijn beste vriend is... Ik heb niet één beste vriend, maar een paar groepjes. Bijvoorbeeld mijn onafhankelijk herendispuut Cerberus. Ik ben de Nestor. Dat betekent dat ik de beste ideeën heb, maar dat wordt niet altijd erkend. Iedereen heeft een andere mening bij ons, eenheid door diversiteit. Ik heb bijvoorbeeld net een cd'tje dat ik vond van oud-leden die Inkom-liederen zingen op Spotify gezet: *Cerberus Hondse Hits*. Dat vind ik echt supervet, zoveel mogelijk mensen moeten het horen. Andere leden willen juist dat zoiets intern blijft.

Laatste bioscoopbezoek? *De Grote Vriendelijke Reus*, erg mooi gemaakt. Ik was als kind heel erg fan van Roald Dahl, *Mathilda*, *Sjakie en de chocoladefabriek*, *Daantje*: ik ken ze helemaal uit mijn hoofd. Net als de *Harry Potter*-boeken en *Lord of the Rings*. Met een vriend deed ik soms een spel: uit welk deel komt deze quote?

Ik was het populairste jongetje van de klas. Ik had veel nerd-vrienden, maar ging ook met een paar populaire jongens om. Vooral de basisschool vond ik chill: veel buitenspelen, totale vrijheid. Mijn middelbare schooltijd is gekleurd door het feit dat ik in de kast zat. Uitgaan deed ik daardoor minder, mijn vrienden gingen achter de meisjes aan. Daar had ik geen interesse in. Ik heb hen als eerste verteld dat ik homo ben. Tijdens het eindexamenfeest, rondom het kampvuur. Ze hadden het niet verwacht, maar reagerden heel relaxed. Mijn ouders ook, mijn moeder maakte zich vooral druk over het feit dat ik het niet eerder had verteld. Nu vind ik dat iemands tijd in de kast zo kort mogelijk moet zijn. Ik heb twee jaar voorlichting gegeven vanuit het COC op middelbare scholen. En ik vind dat je woorden als 'flikker' of 'homo' niet zomaar moet gebruiken, als in 'hé flikker, hoe laat is het?'. Dat vond ik zelf altijd vervelend.

Droomreis? Heb ik al gehad, maar ik zou graag terug gaan. Ik ben vijf maanden in Ethiopië geweest voor mijn wetenschapsstage. De mensen zijn er heel vriendelijk en open. Je hebt heel makkelijk contact, alles doe je samen. In Nederland zou je nooit iemand op straat vragen om een biertje met je te gaan drinken. Ik probeer die

gastvrijheid hier ook uit te dragen, iedereen is altijd welkom.

Hardnekkigste vooroordeel over homo's. Dat het altijd over seks gaat. Hetero's beginnen daar meteen over. Stellen vragen als 'wie is het mannetje en wie het vrouwtje?' of zelfs hoe dat nou gaat met de seks. Dat zijn extreem intieme vragen.

Geneeskunde is een roeping. Voor sommigen wel. Dat vind ik bijzonder, dat mensen van kinds af aan al dokter willen worden. Ik wilde chef-kok worden, heb verschillende kookcursussen gevolgd. Ik heb ook getwijfeld over de militaire academie en een jaar vrijwilligerswerk in Venezuela. Het leukste vind ik het contact met mensen, met ze praten, ze helpen. Ik hoop me te specialiseren als oogarts. Het is redelijk praktisch en concreet, daar houd ik van. **Tien bier tik ik makkelijk weg.** Dat is zeker waar. Tijdens mijn bachelor heb ik veel gefeest. Ik zat in het bestuur van het dispuut en van de kroeg die we uitbaten. Dan krijg je veel gratis bier. Nu pak ik één tot twee biertjes en ga dan naar huis. Ik ben inmiddels acht jaar aan het studeren, ik liep in mijn eerste jaar vertraging op omdat ik moest wennen aan het op kamers wonen en me afvroeg of ik de studie wel leuk vond en in het derde jaar omdat ik een opdracht vaak opnieuw heb moeten doen en dat blok maar één keer per jaar wordt gegeven. Maar ik ga nog steeds graag naar een feestje.

Mijn broer en zus zie ik wekelijks. Ik probeer ze zoveel

mogelijk te zien, maar mijn broer studeert hbo bedrijfseconomie in Groningen en mijn zus technische wiskunde in Delft dus het is een hele tocht. Mijn ouders wonen in Veendam, ook vijf uur reizen vanuit Maastricht. Soms spreken we in het midden van het land af. We bellen wel vaak. Familie is belangrijk voor me.

Ik ben altijd druk bezig. Op dit moment valt het wel mee. Naast mijn coschappen, organiseer ik de MMM-feesten. Dat is een mannenfeest in Café Rose, een keer per twee maanden. Daar hangt een andere sfeer dan op een gewoon feest. Ik gedraag me daar ook anders, meer stereotype. Het is heel leuk om af en toe in de gay scene rond te hangen.

Grote liefde? Een leuke knappe knul die open staat voor nieuwe dingen. Een avontuurlijk type met pit. Van mij mag het nu gebeuren, ik ben wel aan iets vast toe.

Verdrietigste periode uit mijn leven. Toen de hond doodging. Hij heette Max en ik hield heel erg veel van hem. Op vakantie nam ik een foto van hem mee en op mijn kamer hangt een schilderij van hem. We hebben hem laten inslapen toen ik in de vijfde zat, hij was elf. Ik vond het ook heel heftig toen mijn enige relatie tot nu toe uitging. Daar heb ik echt nog een half jaar veel over nagedacht, terwijl het maar een maand aan was.

Cleo Freriks

MMM-feesten

Een keer in de twee maanden, op de eerste vrijdag van de maand, is er een mannenfeest in Café Rose. Voor studenten, maar ook anderen, zolang je maar boven de achttien bent. Er is een thema, dresscode en speciale act – bijvoorbeeld een goochelaar of een drag queen. Het eerstvolgende feest is op vrijdag 4 november, thema The Legends Edition. Entree €5, gratis voor COC-leden. www.facebook.com/MMMmenonly

Nieuwe wet: geen loting meer in 2017, maar decentrale selectie

UM: eerste horde is genomen

De loting is afgeschaft, vanaf nu moeten de vier Maastrichtse studies met een numerus fixus alle studenten zelf selecteren. Dat kan niet zonder aanpassing van de regels. De eerste: scholieren moeten zich veel vroeger, niet eind april, maar 15 januari, inschrijven. Gaat dat lukken?

Die horde lijkt genomen, vertelt projectleider 'Afschaffing Loting' en opleidingsdirecteur van de faculteit psychologie en neurowetenschappen, Anke Sambeth. Naast psychologie hebben ook International Business, Business and Business Economics en geneeskunde een numerus fixus. "We hebben het afgelopen jaar veel tijd besteed aan goede informatie voor studiekeziers via onder andere mails naar meer dan duizend scholen in binnen- en buitenland, flyers en open dagen." Sinds de aanmelding op 1 oktober opende, hebben psychologie en de

School of Business and Economics veel meer belangstelling dan andere jaren om deze tijd. Geneeskunde kent al langer een vroege deadline. Halfjanuari start de decentrale selectie. Waar SBE om een uitgebreid cv, motivatiebrief en cijferlijst vraagt en kijkt of de toekomstige student past in de *international classroom*, wil geneeskunde een portfolio op basis waarvan de kandidaat al dan niet wordt uitgenodigd voor een selectiedag. Psychologie vraagt belangstellenden om op internet een aantal vragenlijsten in te vullen en online een toets te maken. "Ze krijgen drie colleges van een kwartier en wat literatuur. De toets bestaat uit vijftien meerkeuzevragen over de stof. Wij denken dat dit een goede test is. Uit wetenschappelijk onderzoek blijkt dat de beste voorspeller voor studiesucces het nabootsen is van een studiemoment. In ons geval is dat een toets."

Op 15 april 2017 moet duidelijk zijn wie is geplaatst. "De student hoort het een stuk vroeger dan voorheen." Wie buiten de prijzen valt kan het jaar erna nog een poging (bij geneeskunde maximaal twee keer, bij SBE en psychologie maximaal drie keer) wagen. Sambeth verwacht dat de commissie die klachten van studenten behandelt het na 15 januari en na 15 april druk zal hebben. "Tot voor kort kwam een aantal klachten terecht bij de dienst DUO die tot afgelopen jaar de inschrijving regelde. Nu gaat alles naar de universiteit. Komt nog bij dat de nieuwe wet die per 1 oktober is ingegaan, eist dat ieder bezwaar in zes weken is afgerond, maar dat de student mag vragen om spoed: dan moet het in vier weken."

Riki Janssen

Docentmentorschappen

Vervolg van pagina 1

maatregelen die pas later via de studentenenquête in de ranglijstjes zullen doorwerken. Een daarvan is de invoering van docentmentorschappen die drie jaar lang doorlopen. Dat zal, zegt Oude Egbrink, het oordeel over 'docenten' weer moeten opkrikken, ook bij BMW. Wat die laatste opleiding betreft, daar is het geheel vernieuwde curriculum pas in september begonnen; ook dat zal op termijn tot hogere beoordelingen leiden, verwacht men.

Hebben slechte resultaten in *Elsevier* en *Keuzegids* invloed op de toestroom van studenten? Nee, zegt Oude Egbrink: "Bij geneeskunde is die onverminderd hoog, bij BMW was het bij de laatste Open Dag nog nooit zo druk."

Wammes Bos

Raden weten te weinig wat er speelt aan UM

Zet zo'n zestig mensen uit de verschillende medezeggenschapsraden binnen de universiteit een dagje bij elkaar en wat blijkt de grootste klacht? Dat er van alles mis is met de informatievoorziening en met de communicatie binnen de UM.

Afgelopen maandag konden alle leden van universiteitsraad, faculteits- en dienstraden zich melden voor een 'dag van de medezeggenschap', een eindje buiten de stad in 'Buitenplaats Vaeshartel'. Want met die medezeggenschap gaat niet alles naar wens, memoreerde U-raadsvoorzitter Jonathan van Tilburg tijdens de opening. En inderdaad, de opkomst was daar een illustratie van: nog niet de helft van alle raadsleden kwam opdagen, waarbij vooral de studenten het lieten afweten.

Meer algemeen geldt dat de opkomst bij verkiezingen vaak laag is, opnieuw: zeker onder studenten. Bepaalde categorieën zijn vaak überhaupt niet vertegenwoordigd in de raden, zoals de masterstudenten. Die komen binnen als de nieuwe raden al verkozen zijn, en vertrekken na de verkiezing van de volgende lichter. Of promovendi, of senior staf: ook vaak afwezig in de raden. Misschien, zo zei de eveneens aanwezige voorzitter van het college van bestuur Martin Paul, moet het hier niet zozeer gaan om medezeggenschap, maar om participatie. Hoe krijgen we studenten en medewerkers zo ver dat ze meedenken over het beleid? Het Strategisch Programma is met inbreng van velen geschreven, maar als je wilt dat het straks werkt, blijft die inbreng noodzakelijk, zei hij.

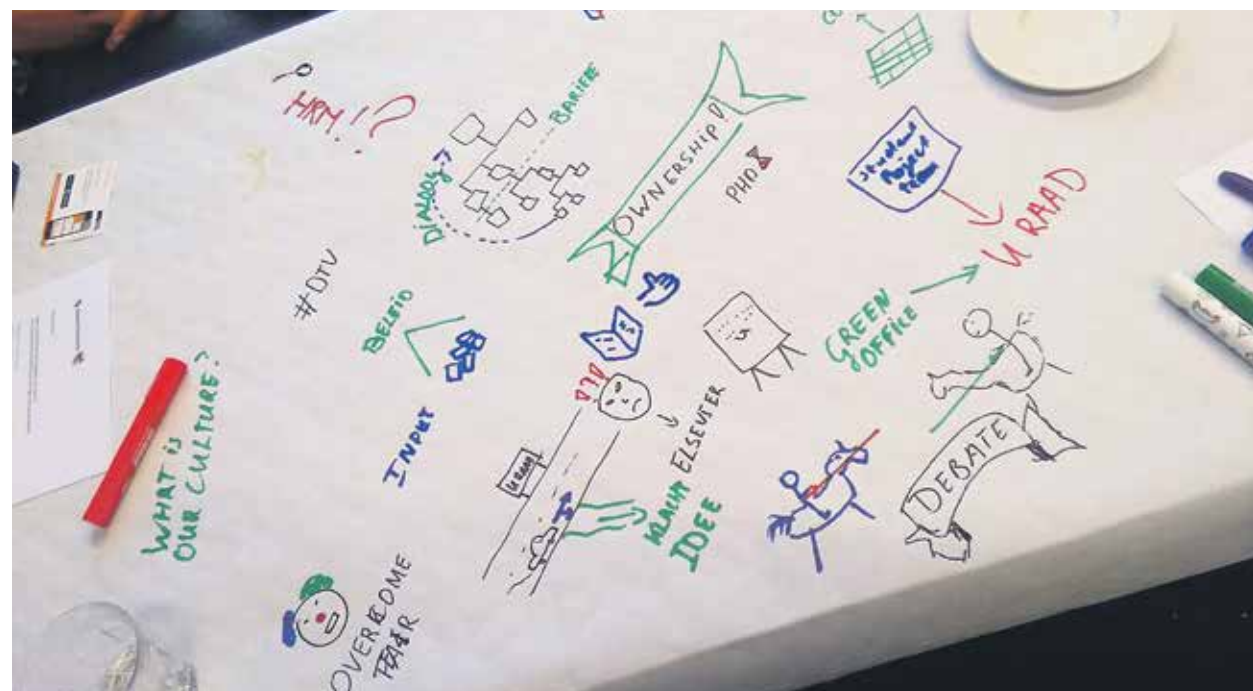

Foto: Observant

Dat roept wellicht om andere vormen van democratie, bijvoorbeeld om 'townhall meetings' of 'werkvloer meetings' over bepaalde thema's. Alleen al om erachter te komen wat er in de universitaire gemeenschap leeft.

Want dat bleek in vele groepsbrainstormsessies wel een van de heetste hangijzers: wij, de mensen in de raden, weten lang niet altijd wat er speelt. "Hoe komen we daarachter", vroeg U-raadsvoorzitter Jonathan van Tilburg zich af. Maar er is ook een andere kant: raadsleden voelen

zich vaak bedolven onder de documenten. Niet een tekort maar een overdaad aan informatie, waardoor men door de bomen het bos niet ziet, is tenminste zo funest. En hoe organiseer je dat de informatie van de ene raad ook voor de andere toegankelijk is, zodat niet overal het wiel hoeft te worden uitgevonden? Een UM-breed digitaal platform dat makkelijk toegankelijk is en waar de informatie gestructureerd wordt gepresenteerd: het zou een oplossing kunnen zijn. Blijft de prangende vraag die in meerdere

groepen ter sprake kwam: als de UM waarden als verantwoordelijkheidsgevoel, samenwerking, transparantie en openheid zo belangrijk vindt, waarom speelt zich dan zo veel van wat de raden doen achter gesloten deuren af? Waarom altijd die vertrouwelijkheid? Zorg dat openbaarheid de norm is en wijk daar alleen gemotiveerd van af, aldus een van de aanbevelingen.

Wammes Bos

U kent ze vast wel: de foto's op sociale media waarop iedereen op een perron naar zijn smartphone staat te staren. Of dat meisje die op haar roze scooter voor het stoplicht even snel haar berichtjes checkt. Wellicht appt ze haar vriendje dat hij nog ff moet w88. Tja, we weten het ondertussen ook wel. We zijn in een samenleving terecht gekomen waarin een momentje van ledigheid niet efficiënt is. Niet gevaloriseerd kan worden. Geen rendement heeft. We zijn altijd maar bezig. En als we ff moeten w88 voelt dat ongemakkelijk. Nu heb ik zelf de vervelende gewoonte om overal tien minuten te vroeg te komen. Laatst had ik mijn mobieltje niet bij me. Vergeten thuis in alle drukte. Dus stond ik weer eens ergens te vroeg wat rond te dreutelen en wat om me heen te kijken naar de tuintjes in de buurt om mijn afspraak niet al te vroeg tot last te zijn. Mensen kijken je dan ook echt

FF W88

raar aan. Althans, zo voelt het als ze nog eens omkijken en dan fluisterend verder lopen. Je gaat je in je hoofd halen dat ze je wel als een potentiële terrorist zullen zien. Want je gaat toch niet zomaar staan niets doen? Ik voelde me echt een verdacht figuur. En ik zocht naarstig in mijn zakken of ik niet toch iets bij me had om dan maar te doen alsof ik iets te doen had. Het ongemak waarmee wachten gepaard gaat, laat zien dat de snelheid waarin alles gaat ons van elkaar en van onszelf vervreemdt. Een andere keer was ik speciaal een uurtje eerder naar een afspraak in KazerneB gegaan. Dan kon ik nog wat werken met een lekker koffietje erbij. In het herfstzonnetje op het terras

met mijn laptop. Echter de wifi werkte buiten niet. Ik had het binnen kunnen proberen, maar de zon was te verleidelijk. Ik besloot maar gewoon ff een uurtje te w88. Maar... wat duurde dat lang. Op een gegeven moment kon ik niet meer niets doen en borrelde het idee op voor deze column.

Het trage voortslepen van de wijzers op de klok, is dat niet precies waar we met zijn allen in deze overhaaste samenleving behoefte aan hebben? Is dat niet precies wat ruimte biedt voor verbinding met wie we ook alweer zijn en voor ideeën die van daaruit opborrelen? Wellicht kunnen we het w88 tot nieuwe kunst verheffen en op deze manier het voortrazen van de tijd een beetje

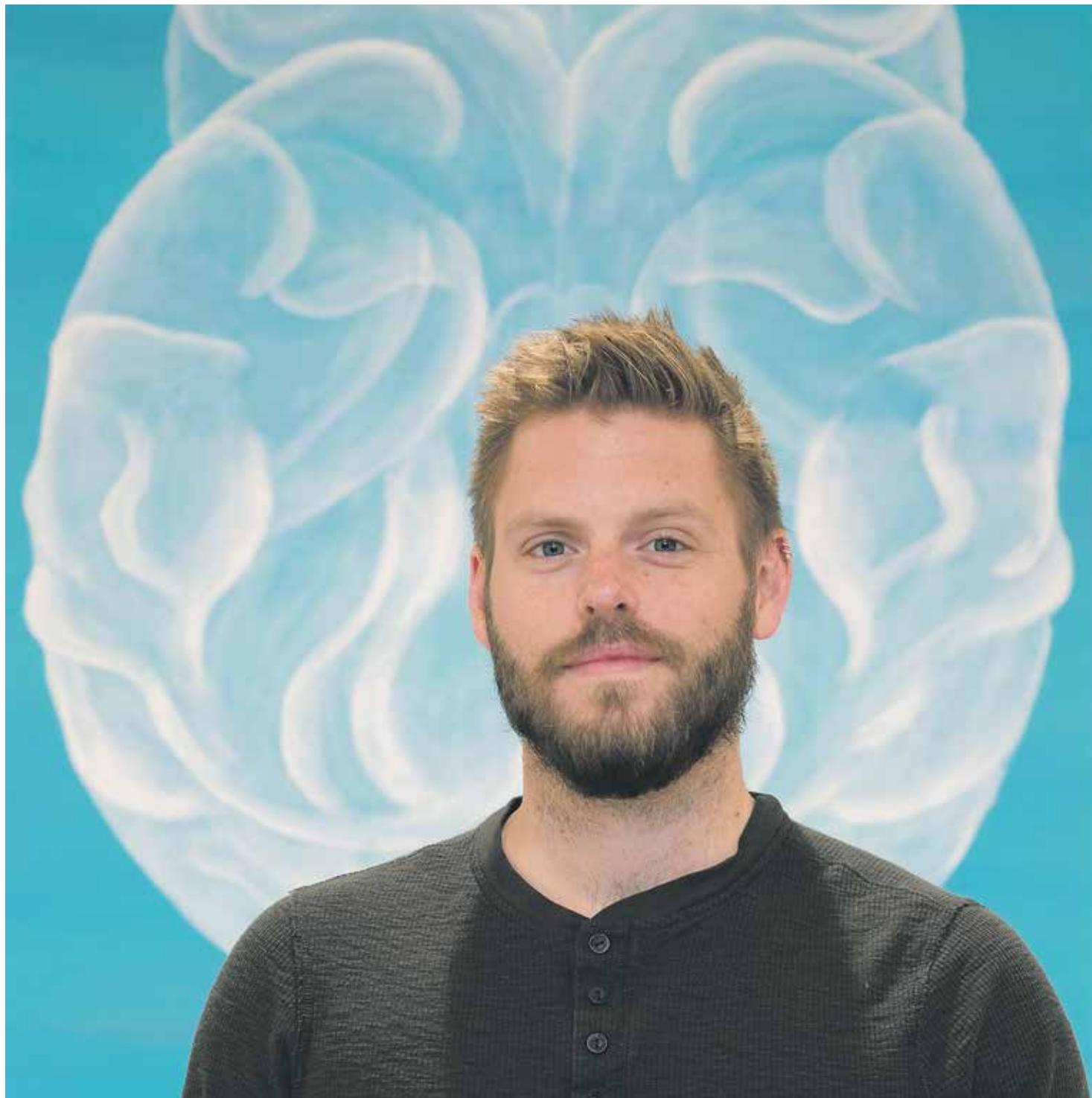

beïnvloeden. Als is het maar voor ff.

Carijn Beumer, universitair docent Health Ethics and Society

Deze column is geschreven op persoonlijke titel

Myth busters

Myth: We only use 10 per cent of our brain

Neuroscientist Job van den Hurk Photo: Joey Roberts

“If 90 per cent of our brain was not used, it would die off”

Those among us who have a crappy ad blocker or has none at all on their computer sees them popping up now and again: ads for homeopathic substances that claim to help you use your brain capacity to the full. After all, we now only use 10 per cent of our brain. If you were to expand that, you would not only become smarter but you would also develop a paranormal gift. Neuroscientist Job van den Hurk sighs: “That just gives you the itches, doesn’t it?” It is an old myth, dating from the end of the 19th century, but it keeps cropping up from time to time. “It all started with the famous psychologist William James. Together with his colleague Boris Sidis, he carried out research into intelligence. Sidis’ son was extremely clever. According to tests, which were unfortunately not saved, he had an IQ of 250. He went to university when he was eleven years old. How can he know and remember so much in so many different fields, the psychologists wondered. James once mentioned at a congress that maybe it was because he used a larger part of his brain than ordinary people did.” This was an assumption, not a conclusion, but the idea just took off. Certainly when some

years later it was ‘confirmed’ through research. “Neuroscientist Jean Pierre Flourens cut off slices of bird brains and saw that, despite their reduced cerebral cortex, they still managed to flutter, totter, pick food and display breeding behaviour. He concluded from this that information is stored in the brain in a distributed way – which is correct, but not as distributed as he thought – and that when part of the brain fails, another part takes over. In many cases, this can indeed

happen, but unfortunately not always.” So, Flourens did not conclude that we only use 10 per cent of our brain. “But people who remember James’ statement, saw this as additional evidence. Of course it is complete nonsense.” Van den Hurk sums up why. “Firstly, if this were true, brain damage would rarely have consequences, which is not the case, and it usually affects functionality. Secondly, MRI scans show that when people are sleeping, the whole brain continues to work. Thirdly, scientists have localised functions in the brain; there is no single part that does nothing. And finally: we see that when certain links in the brain are infrequently used, they disappear. If we were to only use 10 per cent of the brain, the other 90 per cent would die off after a while.” Abundantly obvious proof. So, why does the myth live on? “Of course it is a very attractive idea. If we only use 10 per cent now – what could we achieve if we were to use the full capacity?”

Cleo Freriks

Nederlandse versie op www.observantonline.nl**Press the button!**

My UK visa journey started in Germany, and if history thought us anything, it is that you don’t want to be stuck between these two nations. Yes! History does have a point.

I spotted the immigration office easily by a crowd of people in the middle of the sidewalk with their faces clinging the window, as if they are about to reach heaven. They looked so happy while entering, yet shocked while exiting the place. I was totally cool, thinking that I would have a simple check-and-go meeting. Besides, I was going home in two days, so nothing could kill my mood. However, neither of my predictions came true.

After being checked for knives, I was directed to the lady behind the counter.

Robot1 (*Takes my passport, scans and returns my documents*): “You will get your passport back in 10 to 15 days”.

Me: “I cannot go home without it!”

Robot1 (*in monotone*): “Then cancel this appointment, go back, register to Germany, schedule new appointment, come back, see you next month.”

Me: “But next month I also need it!”

Robot1: “You can have your passport back in a week” (Turns out I would have to skip three hills, catch a Pokemon, pay extra money, and come back). I said goodbye to my passport, and brokenhearted went to the next immigration person.

Robot2: “Submit your documents.”

Me: “Can you just check...”

Robot2: “Submit your documents.”

Me: “I know, but should I also...”

Robot2 (*grabs the documents*): “Press the button.”

Me (*looking around*): “Which button?!”

Robot2: “Press the button!” Me (*still not pressing anything and panicking*)

And then I saw them! A sad, indifferent, and a smiley (won’t need it) face button in front of me.

Me (*pressing the sad face hard*)

Robot2: “Thank you for pressing the button, next!”

Flabbergasted and ready to run away, I see my name on the screen, with “Room 5” text.

Me: “Hi.”

Robot3: “Please sit in the chair.” (*There are two chairs*)

Me: “In which one?”

Robot3: “Sit in the chair!” Me (*sitting down*)

Robot3: “In the other one! Look at the camera and say your name” (*There are three cameras*)

Me (Randomly chose one and said my name)

Robot3: “Give your fingerprints and press the button.” Oh, that poor sad face again.

Robot3: “Thank you for pressing the button, next!”

And, like the rest, I left the building looking shocked and feeling like I just had a glimpse of a horrible robotic future. Few days later, they sent me an email to evaluate my experience. My response was: “Check your goddamn button!”

Irena Boskovic, PhD Candidate at the Faculty of Psychology and Neuroscience

Maastricht student housing companies see no drop in rentals to first-year students

Last academic year, a mere 16 per cent of all Maastricht first-year students went to live in digs straight away, according to a recent report by Kenniscentrum studentenhuizing (Kences, Knowledge Centre for Student Housing). Maastricht student housing companies have not noticed anything like that so far and have doubts about the figures.

Maurice Evers, director of Maastricht Housing: "If those figures were correct, there would be

a tremendous amount of unoccupied accommodations. That is not the case. At most, houses take a little longer to be rented out. Last year, I had a discussion with Kences about the figures too. Foreign students were not included in the count then. I don't know if the model has been adapted." Huib van Gastel from Huizen Beheer Maastricht gives a similar answer: "No, we haven't noticed any kind of drop. It is true that everything is a little slower getting started. Where we used to be busy in May, students now often come knocking

on our door in August." Karin van der Ven, owner of Jules Housing: "The only thing I can say is that demand has not increased."

Parties in Wageningen and Enschede are not convinced about the correctness of the figures either, says Hoger Onderwijs Persbureau (HOP, Higher Education Press Agency). Housing agent DUWO in Delft, however, is.

Kences responds in the person of director Ardin Mourik: "I wonder if the criticism is justified, although we are not hearing this for the first

time. We used figures from Netherlands Statistics and held a survey among 45 thousand students. The results were similar. We also included the international degree students in the survey. In addition, I would like to emphasise that the shift only occurred among first-year students. Of course our figures must be useable. Later on in the year, we will speak with parties from all university towns."

Sjoerd Willen

Tans Lecture: a journey into the science of mind over body "The misunderstandings and false claims drew me to the topic"

'Healing thoughts', the idea that the mind influences the body – is it all just pseudoscience? Miracles we shouldn't believe in? In her book *Cure*, British science journalist Jo Marchant provides a critical exploration of this new area. She interviewed scientists who are investigating or have found evidence that our thoughts can ease pain or heal wounds. On Tuesday 1 November she will deliver the annual Tans Lecture at Maastricht University.

After obtaining her PhD in genetics, Jo Marchant became a science journalist. Asked by *The Guardian* if her scientific experience benefits her writing, she said: "I happen to have a PhD in genetics, but that technical knowledge doesn't help me when writing about archaeology or physics, and I know some brilliant science writers who have no formal training in science at all." The crucial thing to become a good science writer is "the right attitude. You need a burning curiosity."

After several articles in *Nature*, the *New York Times*, *New Scientist*, the *Washington Post* and two earlier books she published *Cure* in early 2016. The bestselling book also received praise from critics; *New Scientist* described it as "sprinkled with the magic dust of an Indiana Jones adventure."

In *Cure* Marchant investigates what the mind can really do when it comes to health. "The misunderstandings and false claims were one of the elements that drew me to the topic of mind-body medicine in the first place. The mind influences physiology in many ways – from stress to sexual arousal – so it has always seemed reasonable to me that it might impact health", she explains in an interview with *Scientific American*. It's a delicate topic; many conventional scientists think of 'healing thoughts' and alternative therapies as quackery. Marchant talked to physicians, patients and researchers to find out what the evidence says. She addresses examples

like hypnotherapy, reportedly a highly effective treatment for patients with irritable bowel syndrome, or mindfulness training for people who are suffering from depression. And, as she points out in a recent opinion piece in the *New York Times*, there is evidence that some people benefit from taking placebo painkillers. A key ingredient is expectation: the greater our belief that a treatment will work, the better we'll respond.

In this way, according to the *Wall Street Journal*, "*Cure* points a way toward a future in which the two camps [mainstream medicine and alternative therapies] might work together."

Wendy Degens

The Tans Lecture is organised every year to honour Sjeng Tans, the founder of Maastricht University.

1 November, 8pm, lecture hall Tongersestraat 53

Monsters under the bed

A monster under the bed, a scary man behind the curtain. Who hasn't been afraid of such things at some stage? This fear sometimes turns into fascination – **Frankenstein Friday on 28 October** is just one of the days marking a monster or mythical creature in the run-up to Halloween – but where does it come from? There are various ways of inspiring fear, says **Peter Muris**, professor of Developmental Psychopathology and writer of the book *Monsters onder het bed* (*Monsters under the bed*). "Through an experience, for example, if you were once frightened by a large spider. Because you adopted the fear from your parents. Or, as is the case here, by receiving negative information about something unknown." In an experiment, Muris saw that children who had received vague or negative information about an unknown animal, were more reserved in their approach than children who had only received positive information about the same animal.

Illustration: Simone Golob

This also applies to monsters. "Children hear snippets of stories or see something on television and up to a certain age, they find it difficult to differentiate between fantasy and reality. Even after that, they maintain a 'better safe than sorry' tactic. They know that monsters don't exist, but a sliver of doubt remains."

There is no harm in this. "It is a very normal fear that children have. It only becomes a problem when children continue to be afraid when they get older or if it starts to impede them, for example, if they no longer dare to sleep in their own bed." What is the best tactic for parents? "Take the child seriously and show understanding – don't go claiming that it is ridiculous – help them to face their fears. Avoidance is the worst possible action. Tell them that monsters don't exist and check their room and look under the bed together."

Cleo Freriks

Guess who's coming to dinner

“Our gift to you, sir: the Most Beautiful Students Calendar”

“Oh, shit, we get scored on the food?” Loek Rekko hasn't been following this *Observant* series. “Darn!” He apologises: he prepared the shoulder chops, but he didn't buy it. “Also, it's been in the oven for twenty minutes too long.” “My fault”, says Matthijs Hesselink. “I was late.” The professor feels compelled to give the fried potatoes with champignons the full score. And the broccoli? “Bit boring, three stars is really the max”, he laughs. Earlier that evening: it's 6.30 pm, the pans are on the table and the men are waiting on their guest. Jaap Jan van Beek shows off his pride and joy, “the one and only Most Beautiful Students Calendar”, an annual creation featuring students – both male and female – from various Maastricht student associations. Naked buttocks, manly chests and the occasional cleavage: if Van Beek had his way, next time it would be a little more risqué. Does Silenus choose the models? “No,” Van Beek replies, “they can decide that for themselves.”

As the evening draws to a close he gives a copy to Hesselink, who promises to hang it up in his office. First the scientist flips through to October. “Just checking if the photo is okay. I'm receiving guests from abroad tomorrow.” In the picture, a student lying on a bar is being doused in beer. “Seems fine to me”, he concludes.

“We're kind of like Vindicat”, Van Beek jokes, referring to the notorious Groningen fraternity. “And this calendar is actually of all the people we've banged, together with their scores.” Laughter fills the attic apartment on the Sint Maartenslaan that Van Beek shares with a fellow Silenus member. He's in his fourth year at Notenboom. “And that is?” Hesselink asks. “A sort of Hotel Management School, but smaller.” The other three students attend Hogeschool Zuyd. “That's just a coincidence. Most of our members are at the university.”

Hesselink, professor of Human Movement Sciences, started his studies in health sciences in 1987 and obtained his PhD in Maastricht. “My thesis had an incomprehensible English title,

something I'd never choose again. What it basically came down to was that muscle damage leads to a reduction in muscle function.” “So if I play sport and then have muscle pain, are my muscles damaged?” Van Beek asks. “Yes, but that usually rights itself within a week.” Rekko is the gym nut at the table; he works out two to three times a week. Hesselink is something of an athlete himself: “I'm into cycling.” Silenus doesn't have an official ‘beer chief’, but if it did Danny Bakkers would make a good candidate. Empty bottle of Grolsch?

In one smooth motion, Bakkers opens the fridge behind him and pulls out a new one. “Do you start every evening with a beer?” Hesselink asks as a second bottle is placed before him. “Given that I didn't ask for this,” he says, gesturing at the beer in front of him, “you could see it as hospitable – as I do – or as a little imposing.”

“We don't see drinking as an obligation”, the students reply. “But to be fair, it's also not entirely unimportant.” Hesselink: “Is there peer pressure?” “If you don't want to drink because you're not well or you have an exam the next day, that's no problem”, says Van Beek. “We don't devote the entire introduction period to just drinking”, adds David Noorthoek. “And unlike other fraternities, we don't have prospective members drink from five pm till late because ‘they need to learn it’. I wonder why people put up with that anyway.”

*
Matthijs Hesselink

48

endowed professor of Human Movement Sciences * married, two daughters (19 and 16) and a son (13) * lives in Berg en Terblijt

*
Danny Bakkers

22

third-year student at Hotel Management School Maastricht * member of Silenus

*
Jaap Jan van Beek

22

fourth-year student at Hospitality and Events Management Business School Notenboom * member of Silenus and treasurer of Onafhankelijk Maastricht

*
David Noorthoek

20

third-year student at Hotel Management School Maastricht * secretary of Silenus

*
Loek Rekko

20

fourth-year student at Hotel Management School Maastricht * member of Silenus

As a rule, they do not speak the names of other student associations. But they make no secret of the fact that the Maastricht fraternities are competitive with one another, and so would rather go out drinking with sororities. Hesselink never joined a student association or fraternity. “My student days were fantastic. I did everything I wanted and felt no need for a fraternity. I'm allergic to obligations. If my satnav tells me to go left, I'd rather go right.”

When Hesselink heard about the dinner at Silenus, he checked out their (old) website. “What a sad club”, he emailed *Observant*. He doesn't shy away from sharing his opinion with his hosts as

well. “That language, those pictures!” This is met with hearty laughter. Hesselink has his prejudices about student associations; it's up to the students to take the edge off them. What's so fun about all those obligations and hazing? Do you need a club like this to make friends? “I'm saying it in a loaded way, but in my day Circumflex was for the nice girls and Tragos was for toffs. Koko was more relaxed, they organised good parties.” Koko is the odd man out, the students agree. “They'll take anyone and they go camping for a week during the introduction. Singing songs all together around the campfire”, they laugh. “They appeal to a different target group, people who don't want to go through a hazing”, Rekko

says. “We don't see the need for a tough physical initiation”, Noorthoek adds. “Our introduction period is long, but demeaning? Never.” Rekko: “You want them to join, to become good friends, so why would you go and degrade them first?” Hesselink may be critical, but this is not to say he sees all students as drunkards and braggarts. On the contrary: “The majority are nice people with fresh ideas. I don't feel all that removed from them; it's as though I was a student myself just last week. As a lecturer you want them to have a fantastic time and to make room for that. But you also want them to graduate within a reasonable amount of time. It's not 1987 anymore. Unfortunately there's now a lot more pressure, less time and no more basic grant.” Incidentally, Hesselink almost bought his old student house, just down the street. But the place was in poor condition and he pulled out of the sale. He was planning to live in it himself – without the students, of course.

Wendy Degens

HOSPITALITY

★★★★★

“I had a good time. I was late, but they let me in anyway”

QUALITY OF FOOD

★★★★☆

“A dessert wouldn't have gone astray”

CLEANLINESS

★★★★★

“That's not such an issue for me, it was cleaner than my old student house”

Scores (up to 5 stars) given by prof. Hesselink

Nederlandse versie op www.observantonline.nl

Professor Matthijs Hesselink shares a meal with independent fraternity Silenus, from left to right: Jaap Jan van Beek, David Noorthoek, Danny Bakkers, Matthijs Hesselink, Loek Rekko Photo: Loraine Bodewes

SBE worried about study drugs

Ritalin, Adderall, Modafinil. Are SBE students taking 'study drugs' more often? Research among honours students shows that one in seven students from SBE has on occasion taken a 'cognitive enhancer'. But also that the stress and the competitiveness at the faculty promote their use. Board member Huub Meijers: "I know that students feel that way, but I don't recognise that picture."

On the Sharing is Caring Facebook page, a FASoS student claims that 'doping for exams' – he is referring to Adderall – is a common phenomenon at Maastricht University. "Aside from the question just how honest this is, you could also ask yourself how healthy this learning environment is?" On the same page, students are openly asking where they can obtain such study drugs, says Bas Janssens, tutor at the department of Organisation and Strategy. "I once saw a panicky appeal for Adderall. 'Help, can anyone tell me where I can buy this?' Someone else replied: 'Come to the library, then we'll sort something out.' A former SBE student explained to me how he used Ritalin tablets, how he eased up during the block and had intensive concentration sessions before the exams." Janssens emphasises that he has no hard figures, but would consider it a good idea if the faculty did further research. How many students are using smart drugs? How often? Who is susceptible to it: those who are performing well or those who aren't?

30 per cent

SBE honours students had already reached that idea before the summer. They sent a questionnaire to 150 students, which showed: one in seven students had at some point used study drugs. "That surprised me," says Jacoline Kleijn. She is third-year student of Fiscal Economics and was one of the five students who worked on the survey. "If so many students readily admit to using amphetamines, then in actual fact the numbers may be even greater." Maybe even twice as high. Because two years ago, five honours students at FASoS distributed 517 questionnaires to all faculties and they showed that one quarter of all students had used smart drugs at least once. The percentages were highest at SBE: 31 per cent. Immediately followed by the Faculty of Law: 30 per cent. The economics faculty brought study drugs to the attention of the University Council, because they think that this doesn't just concern SBE but the university as a whole.

Stressed? Take Ritalin

University College

In addition to the number of users, the SBE student researchers were interested in something else: which factors lead to the use of study drugs? An important trigger turned out to be stress, something many SBE students suffer from, Kleijn knows. "Maybe honours students study more than average, but personally I have very little time to relax. In fact, I study seven days a week, and I know the same goes for a lot of students." Lars Kracht from Germany has often heard from fellow students who have spent time abroad that SBE students spend more time studying than their counterparts at sister faculties. Kracht is in his third year of International Business Administration and also one of the student

researchers. "On top of that, we have to learn a lot off by heart, which only increases the stress. I think that Germans have an even harder time, because grades are very important to German employers." Stress, but also the competitive environment do not help you stay away from study drugs, says Kracht. "It starts in first year. Those with the best grades are allowed to choose their work placements abroad first. It is different at University College, where motivation is also considered."

Impressing

Then there is participation in the tutorial groups, says Kleijn. "Those who contribute more to the

discussion, receive a better assessment. In practice it is often about the question: who talks most? A shy student, who may have prepared very well, misses out. Tutors will give the quiet ones a turn, but students hardly ever do so."

This creates a "poisonous atmosphere in the tutorial group," says Kracht, with the risk of students trying to score points off others. "The discussion suffers as a result, which is already under pressure because so much content needs to be discussed. A quick solution to a problem is therefore handier than a long discussion on the matter."

That certainly is a point, says Huub Meijers, member responsible for education. "That is when the experience and insight of a tutor come into play. An experienced tutor doesn't focus on the duration of the time spoken but the content of the contribution."

Janssens consciously tries to temper the competitive atmosphere, he says, by creating "a pleasant learning environment". "I want to prevent participation becoming a competition, students wanting to show how much they know, wanting to impress."

Soft skills

All in all, Meijers doesn't regard the atmosphere at SBE as being competitive. "I know that students feel that it is, but I don't recognise that picture. What we are considering, partly because students have been complaining about it for years, is to adapt the foreign country ranking. Exactly how we are going to do this, we don't know yet. A letter of motivation is not feasible with the number of students that we have."

Meijers also knows that students in their own minds think that they have to work hard and are under pressure. "But I also hear that students feel that high marks are important, that they believe that high marks are a requirement with employers. That remains to be seen. A survey carried out by ROA (Research Centre for Education and the Labour Market) showed that European employers do not care for those at all. If you are average or above average, that's fine with them. You only appear to have a problem if you passed by the skin of your teeth. Employers value soft skills such as teamwork and giving presentations above high grades. So what I'm saying is: it doesn't always need to be a nine. Weigh the pros and cons. This may prevent you from getting stressed."

Side effects

All well and good. But what about the smart drugs? Should the faculty discourage their use or even fight it? Or are students old and wise enough to make that decision themselves? "That's a difficult question," says Janssens. "I myself am rather liberal and inclined to feel that adults can make their own decisions. At any rate, you don't want to patronise students. Although I do feel that they should be adequately informed. There is more information available about recreational drugs than there is about study drugs. The faculty or the university could play a role here, they could inform students about the dangers, effects and side effects."

At any rate, Meijers feels that substances, when they are medication, should only be taken on prescription from a doctor. "Also because their use, certainly in the longer term, could be detrimental to one's health."

Maurice Timmermans

Studying through the night before exams is disastrous

Ritalin not only increases concentration in patients suffering from ADHD, but also improves the memory function. Two Maastricht studies showed this. The test subjects remembered more words after they had been administered a single dose of Ritalin. But the exact ins and outs are still shrouded in mystery, says researcher Anke Sambeth. "In the one study, test subjects performed better than normal after only half an hour, while in the other the effects did not manifest

themselves until 24 hours later. It is also unclear how long Ritalin continues to work, how often you need to take it. You need to do it during the study period, not on the day of the exams. And how much is needed? Our test subjects did not respond to 10 mg, but did to 20 and 40 mg." Sambeth often assesses the popularity of smart drugs but when students are asked in the lecture hall, not one hand goes up. "I advise students to study no more than eight hours on the day before an exam, to have a good

night's sleep and to drink a cup of coffee the following morning. This seems to me to be the best preparation; you don't need Ritalin. The worst thing you can do is spend the whole night studying. Research has shown time and again that a good night's sleep is important for cognitive performance." Be careful, Sambeth says, those pills are not harmless. "When you take them regularly, your hair may start to fall out, your appetite disappears and you will have trouble sleeping."

Het is rond 9.30 uur als een dertiger met Oost-Europees voorkomen de burelen van *Observant* oploopt. En wel op twee hoog in het Sint Servaasklooster, niet een plek waar je per ongeluk verzeild raakt. “Kunnen we u helpen?” De man kijkt ongemakkelijk om zich heen en verdwijnt op het toilet. “Mogen we weten wat u hier komt doen?” Even later kiest hij eieren voor zijn geld en daalt de trap af. Medewerkers van *Observant* zien de man de Minderbroedersberg (MBB) binnenlopen en lichten de portier in. Desondanks weet de insluiper op een werkkamer geld uit een tas te grissen, maar loopt al snel de eigenaresse tegen het lijf. De man staat zijn buit af en zet het op een lopen, de portier en een *Observant*-medewerker erachteraan. Op de Tongersestraat zien ze hem in een Poolse auto stappen. Gelukkig hebben we de beelden nog, moeten de medewerkers van de beveiliging toen hebben gedacht. In de hal van het bestuursgebouw hangt namelijk een vaste camera die de ingang in de gaten houdt. Maar helaas. “De kwaliteit was beroerd”, zegt Paul van Eekeren, hoofd beveiliging van de UM. “De man staat er rennend op en is daardoor wazig in beeld.”

Inbraken

De camera in de MBB-hal is er een van de 188 die aan de UM permanent ‘draaien’. Dat lijkt veel, maar toch loopt Maastricht hiermee in de pas met andere universiteiten, zegt Van Eekeren. Van alle UM-toestellen vallen er 73 onder de facilitaire dienst; ze staan gericht op ingangen, parkeerplaatsen en fietsenstallingen. Ze dienen niet alleen om dieven of vandalen te registreren maar ook om het dagelijkse werk van een portier te ondersteunen, die daarmee het aantal vrije parkeerplaatsen kan inschatten, een rolpoort of deur openen, of de eigendommen van medewerkers en studenten in de gaten houden. De andere helft hangt op de kantoren, op eigen initiatief van de faculteiten en instituten, en uit eigen zak betaald. Het University College heeft er relatief veel: 21. In de eerste plaats, los van een paar inbraken, om de veiligheid van de studenten te waarborgen. “Ze krijgen op de Zwingelput veel bewegingsvrijheid, kunnen er tot 23.30 uur studeren of werken. Het UCM heeft alle apparatuur (3 buiten en 18 binnen) aangeschaft op het moment dat cameratoezicht, een jaar of tien geleden, populair werd. Aan de UM hingen er toen zo’n vijftig in totaal.”

Gebouwenverbod

Verreweg de meeste – maar liefst 75 – hangen in en rond de gebouwen van de School of Business and Economics (SBE). Tot verbazing van (willekeurig geselecteerde) medewerkers en studenten, die niet afkeurend reageren maar zich wel afvragen waarom zoveel toestellen nodig zijn. Alleen al een kleine vijftig in het pand aan de Tongersestraat 53.

In 2001 ontstond daarvoor een specifieke aanleiding: de diefstal van beamers. “Er is toen in een jaar voor honderdduizend gulden aan apparatuur gestolen”, zegt Paul Hick, informatiemanager bij SBE. “Dat gebeurde ook op klaarlichte dag. Eén keer liepen dieven om 14.00 uur met een ladder door het gebouw om de beamers, op vier meter hoogte, van het plafond te schroeven. Daarna hebben we

camera’s geïnstalleerd en de beamers beter bevestigd. Dat hielp. Wel krijg je dan een waterbed-effect. Ik geloof dat de overlast zich toen enigszins verplaatste naar de rechtenfaculteit.”

De beelden helpen tevens om mensen met een gebouwenverbod buiten de deur te houden, zegt Hick. “Dat kan een zwerver zijn maar we hebben ook een keer een student gehad die al te handtastelijk was. Al met al komt dat niet vaak voor, eens in de twee jaar. Vorig jaar hadden we een insluiper die op het toilet marihuana rookte. We verzochten hem het pand te verlaten maar hij kwam steeds terug. De laatste keer bleek hij een aantal iPads in zijn zak te hebben. Via de camera’s konden we zijn gangen nagaan. Daarop is te zien hoe hij in alle vroegte met de bewaking binnen raakte, hij wist precies in welke kamer de sleutels hingen en waar de tablets lagen.”

Verveelde tieners

Cameratoezicht is onderdeel van het leven geworden, zegt Van Eekeren. “Ga naar Engeland en je loopt voortdurend in beeld. In het begin hadden camera’s een afschrikkende werking maar dat is verleden tijd. De kracht van het toezicht zit ‘m nu vooral in de controle achteraf. Zo hebben we een keer een studente gehad die in de stad was beroofd. Een paar dagen later vonden we enkele van haar spullen terug in de tuin van de rechtenfaculteit. Op de beelden zagen we wie ze had gedropt. De opnames zijn toen opgeëist door de officier van justitie. Hij vond ze zeer nuttig maar heeft nooit meer laten weten hoe het is afgelopen.”

Ander voorbeeld: het pand aan het Duboisdomein 30, waar het bureau van Van Eekeren staat, was steeds vaker mikpunt van vandalisme. “Er werden lampen gesloopt, kabels losgetrokken en sloten dichtgespoten met kit. We hebben er camera’s geïnstalleerd en de daders achteraf geïdentificeerd: verveelde tieners. Het heeft geleid tot een rechtszaak maar schadevergoeding zat er niet in omdat het minderjarige daders betrof. Wel hebben we nu minder last.” Ook op de Tapijnkazerne zijn na een aantal inbraken camera’s bevestigd in het pand van Department of Data Science & Knowledge Engineering. Drie om precies te zijn. Probleem verholpen, aldus Van Eekeren.

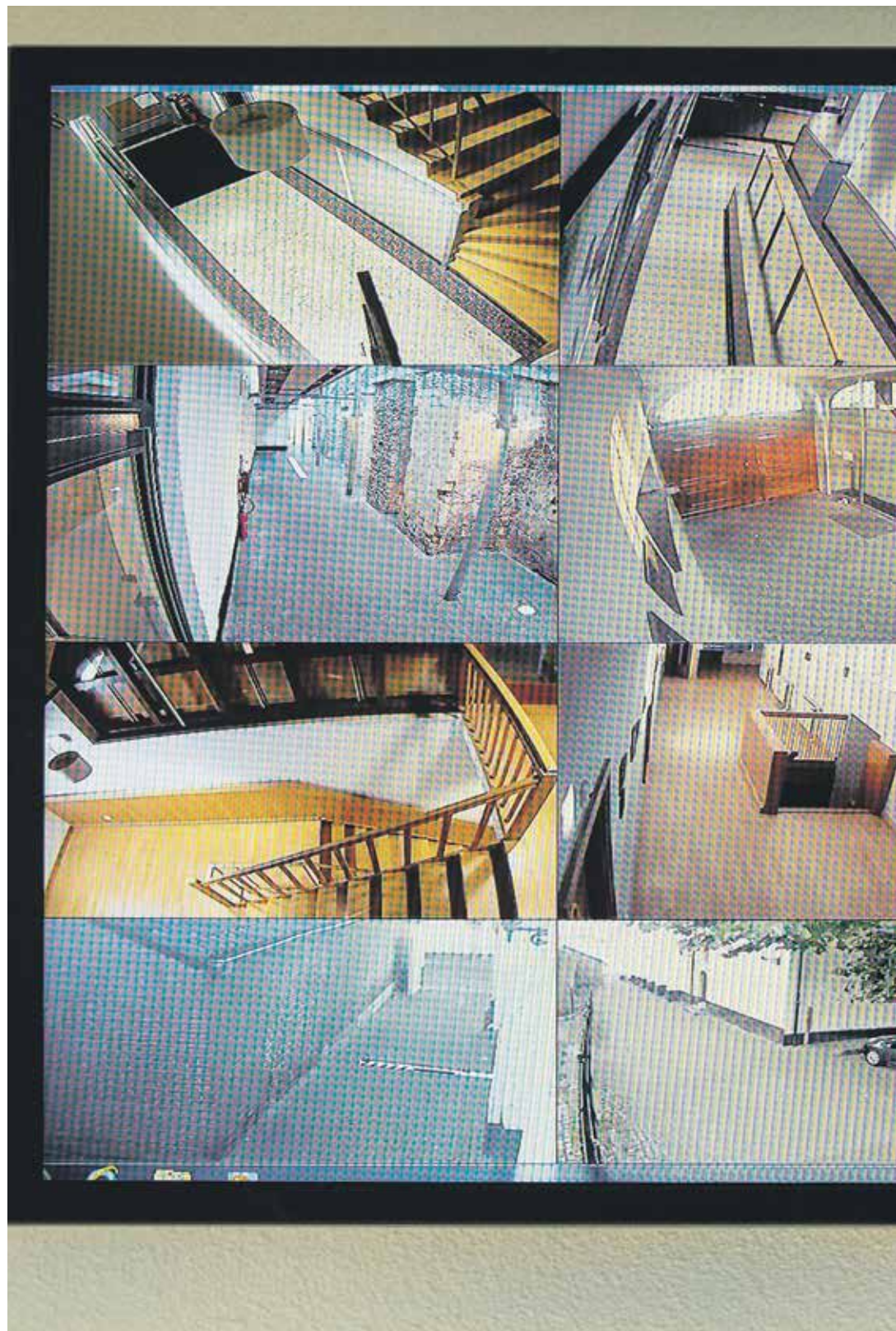
Uitwerpselen

Bij stelselmatige diefstal of andere incidenten wordt soms, als de gebruikelijke methoden tekortschieten, een speciale troef ingezet: de verborgen camera. Die is in de afgelopen tien jaar vier keer van stal gehaald, zegt Van Eekeren. “Altijd in nauw overleg met de betreffende afdeling en altijd tijdelijk.”

Dat is ook een keer gebeurd in de mensa in de binnenstad, voordat Van Eekeren aantrad als hoofd beveiliging. Wat was er aan de hand? Een tijd lang bleek de kas aan het eind van de dag niet sluitend en verdacht men een van de medewerkers van diefstal. Het beveiligingsbedrijf heeft toen een verborgen camera boven de kassa geïnstalleerd. De medewerker is op het matje geroepen maar zijn gedrag was geen reden voor ontslag. De rechtenfaculteit, die slechts twee eigen camera’s heeft geïnstalleerd, stond een paar jaar geleden op het punt om er een op te hangen. Een toilet op de eerste verdieping werd wekelijks besmeurd met uitwerpselen, een reeks vegen op de muur inclusief een ‘handtekening’, het cijfer 54. “Extra surveilleren haalde niks uit”, zegt gebouwenbeheerder Henk Verkoeijen. Maar toen we in het wasgedeelte een toestel wilden installeren, werd de student op heterdaad

UM telt 188 camera’s, verreweg de meeste hangen b

Een verborgen o

Aan de Universiteit Maastricht houden een kleine ingangen, parkeerplaatsen maar ook werk- en st Waar lopen medewerkers en studenten het meest camera’s om dieven en vandalen af te schrikken o vatten? En zo ja, weegt dat op tegen de kosten?

betrapt in de universiteitsbibliotheek.” Op dit moment overweegt de faculteit om de fietsenstalling aan de Bouillonstraat met een camera uit te rusten, omdat er aardig wat fietsen worden gestolen. Daar zitten echter haken en ogen aan omdat passerende voetgangers dan ook getaped kunnen worden.

Veiligheid

Niet alle eenheden kiezen voor camera’s, de universiteitsbibliotheek in de binnenstad heeft

er geen enkele, binnen noch buiten. Een paar jaar geleden vroeg de Duitse student Jean-Pierre Himpler, van wie een peperdure Macbook was gestolen, zich af waarom de UB geen camera’s ophangt. Waarom eigenlijk niet? Omdat het aardig wat geld kost en het aantal incidenten gering is, zegt Yvette Froeling, tot voor kort gebouwenbeheerder van de UB, nu hoofd van het Talencentrum. “Een enkele keer per jaar verdwijnt er een laptop of iPhone, meer niet, dus de noodzaak is gering. Bovendien

bij SBE

camera boven de kassa

Monitor met bewakingsbeelden van het University College, dat 21 camera's telt in en om de Zwingelput Foto: Loraine Bodewes

De tweehonderd camera's
studieruimtes in de gaten.
in de kijker? Helpen de
plan wel in de kraag te

creëer je een vals gevoel van veiligheid. Studenten denken dan dat ze hun spullen onbeheerd achter kunnen laten. Ze hebben ook een eigen verantwoordelijkheid."

Een paar weken later heeft de UB, naar aanleiding van een presentatie van Van Eekeren en de vragen van *Observant*, toch nog maar een keer advies gevraagd aan de facilitaire dienst. Froeling: "Ons camerabeleid is gebaseerd op een advies van jaren geleden. We willen weten of de uitgangspunten nog kloppen."

Vorig jaar kwam ook bij SBE de vraag bovendrijven of de baten opwegen tegen de kosten. Hick: "Een camera kost duizend euro en de beeldopslag zo'n 250 euro per camera. Is dat het geld waard? Of moet dat eigenlijk naar onderwijs en onderzoek? Is de faculteit doorgeslagen in haar camerabeleid? Uiteindelijk zijn we op de oude voet doorgegaan omdat het toezicht een gevoel van veiligheid geeft. Het is een groot pand. Als je hier 's avonds nog aan het werk bent, dan kun je je erg alleen voelen."

Gastvrouwen

Tegelijk kan het geld besparen, zegt Hick, die wijst op de koppelingen van systemen. Daardoor kan de receptionist vanuit de Tongersestraat 53 ook het pand aan de Tongersestraat 6 in de gaten houden. Daar hoeft in de avond in ieder geval geen portier aanwezig te zijn. Al met al moeten we accepteren dat semi-openbare gebouwen als de universiteit nu eenmaal kwetsbaar zijn. "Een zwerver is nog wel te herkennen, maar in het Oud

Gouvernement worden in de zomerperiode wekelijks VVV-excursies gegeven. Dan trekt een stoet Maastrichtenaars door de gangen van wie je ook niet precies weet wat ze uitspoken. Niet dat die excursies ooit problemen hebben opgeleverd maar het laat wel zien dat je de boel niet hermetisch kunt afsluiten." De VU is al een stap verder en experimenteert met *profiling*, zegt Van Eekeren, die eens in de drie maanden vergadert met collega's in het land. Net als veel musea huurt de Amsterdamse universiteit beveiligers in die bezoekers bij de ingang verwelkomen. Niet in uniform maar in de gedaante van glimlachende gastvrouwen. "Ze komen heel klantvriendelijk naar je toe en vragen voor wie je komt. Als je geen goed antwoord hebt, dan houden ze je in de smiezen. Het lijkt me niet meteen relevant voor Maastricht, omdat het aantal bezoekers per gebouw hier een stuk lager ligt."

Maurice Timmermans

Over videobeelden, opslag en privacy

De camera's aan de UM, die op de buitenmuren van gebouwen staan aangekondigd, filmen permanent. De receptionisten bekijken de beelden *live* als onderdeel van hun werk. Zien ze iets merkwaardigs, dan melden ze dat meteen bij politie, brandweer of spoedeisende hulp. De beelden worden alleen teruggekeken na een incident. Dat gebeurt door Paul van Eekeren, hoofd beveiliging, in een speciaal beveiligde video-observatieruimte. Wie bevoegd is om camerabeelden te bekijken, heeft een geheimhoudingsverklaring ondertekend met het oog op de privacy van medewerkers, studenten en derden.

Al het beeldmateriaal wordt hoogstens drie dagen bewaard, tenzij het een incident betreft. Die opnames kunnen afzonderlijk op de beveiligde server worden opgeslagen en worden bewaard totdat het voorval is afgehandeld. Politie en justitie kunnen het videomateriaal vorderen. Dit is (online) allemaal terug te lezen in het reglement dat stamt uit 2006.

Van Eekeren: "We hebben het regelmatig tegen het licht gehouden, ook laatst nog, en het voldoet nog steeds aan de huidige eisen. We liepen indertijd voorop. De UM was een van de eerste universiteiten met een reglement dat gedeponereerd was bij het College Bescherming Persoonsgegevens."

Student House of the year

Maastricht Housing and Observant are organising the Student House of the Year election. What makes your house special? The fun roommates, the ghost in the attic, the awesomely cleaned bathroom, or the welcoming neighbourhood barbecue?

Nominate your house through
www.observantonline.nl

and win €600 (1st place), €400 (2nd place) or €200 (3th place)! Entries can be submitted until 1 December. Afterwards votes can be cast. An expert jury will subsequently visit the five houses that received most votes in order to choose the final winners.

Nieuw Skillslab opent over een maand maar draait al op volle toeren

Veel appelgroen

Opstoppingen in de gangen van het nieuwe Skillslabgebouw, deze donderdagmiddag. Het krioelt er van de eerstejaars die ingeënt worden tegen hepatitis B, want dat is verplicht voor iedereen die iets in de gezondheidszorg gaat doen.

Ze zitten zelfs in de wachtruimte die bestemd is voor de simulatiepatiënten. Daar worden ze met zachte hand weer uit gedirigeerd door het nieuwe hoofd van het Skillslab, Femke Jongen. Verderop kunnen ze wel terecht, daar zijn aparte zitjes voor studenten gecreëerd, een van de nieuwigheden in het gebouw dat onlangs is betrokken, UNS5 geheten, en dat op 24 november feestelijk wordt geopend. Het pand heeft nu eindelijk een definitieve bestemming nadat het als overloop voor allerlei facultaire ruimteproblemen in Randwijck fungeerde. Wat leren de geneeskundestudenten hier? In essentie twee dingen, zegt Jongen: *core* en *skills*. Men houdt hier erg van afkortingen. Core staat voor 'consultvoering en reflectie'. Daar zijn de simulatiepatiënten voor nodig: Maastrichtse burgers die graag iets over hebben voor de wetenschap. Ze worden goed geïnstrueerd wat ze tegen de studentdokter gaan vertellen, wat hun klacht is en in welke context die een probleem vormt. Zo is zware hoofdpijn lastig als je de volgende morgen iets belangrijks op je werk moet doen; die simulanten willen daarom een middeltje. Een andere 'patiënt' is wat banger, denkt aan het ergste en wil een MRI-scan. Aan de student de taak om in het levensechte spreekkamertje de juiste aanpak te kiezen. Daar zit dan altijd een collega-student bij, en dat team wordt weer gefilmd met twee camera's: eentje gericht op het bureau waar

dokter en patiënt aan weerskanten zitten, de andere gericht op de onderzoeksbank. Er komen ook echte patiënten naar het Skillslab. In het kader van de BPC, het 'begeleid patiënten contact'. Verder zijn er nog GOM's en MOM's: respectievelijk gynaecologisch onderzoeksmedewerker en mannelijk onderzoeksmedewerker. Ook hier weer: gewone mensen die het medisch onderwijs een warm hart toedragen en die, onder begeleiding van een Skillslabdocent en voor een bescheiden vergoeding een vaginaal of rectaal onderzoek bij zich laten verrichten. Delicate handelingen waarvoor een veilige omgeving nodig is. Daarom past ook de omgang met

deze mensen weer in het leerprogramma: men dient hen respectvol te bejegenen, absolute geheimhouding moet gegarandeerd zijn. Dat laatste geldt evenzeer als de studenten - half ontkleed - op elkaar oefenen. Vandaar het adagium: niet over patiënten of je medestudenten babbelen terwijl je in de lift staat. Of waar dan ook. Voordat de studenten specifieke vaardigheden op echte mensen oefenen zijn er altijd nog de hele of halve poppen, "we noemen ze fantomen", zegt Femke Jongen. Torso's voor de reanimatietraining, modellen van vrouwelijke onderlichamen voor de gynaecologische problematiek. Hoe breng je bijvoorbeeld een

speculum, de eendenbek in de volksmond, zorgvuldig in? Het nieuwe gebouw ligt een tikje excentrisch, studenten moeten dus wat verder lopen dan voorheen, toen het Skillslab gewoon binnen de muren van de UNS50 zat. Maar daar krijgen ze ook iets voor terug. Een ruimer en keurig opgeknapt pand, met frisse kleuren - veel appelgroen -, de banken in de gangen bekleed met kurk, en enorme min of meer symbolische fotomontages die erboven hangen. Jongen: "We willen een veilige en rustige omgeving bieden, daar helpt dit allemaal bij."

Wammes Bos

2

3

4

1 Studenten knijpen elkaar in de musculus trapezius, een typische plek om het bewustzijnsniveau van een slachtoffer vast te stellen.

2 In de hal van de UNS5: bankjes en kleurrijke afbeeldingen

3 "Kijk of de borstkas omhoog komt." Geneeskundestudenten tijdens een ABCDE-training (eerste hulp).

4 Wat moet je doen als je iemand bewusteloos aantreft? Foto's: Joey Roberts/Observant

40 jaar in 2016

Net zo oud als de universiteit

Dit academisch jaar wordt de Universiteit Maastricht veertig. In deze serie vertellen oud-studenten – die net als de universiteit het levenslicht zagen in 1976 – hoe ze in Maastricht terecht kwamen en welke herinneringen ze hebben aan docenten, de faculteit en hun studentenleven. Vandaag: Raymond Luja.

Studie: Ik wist al heel lang dat ik iets met accountancy en fiscaliteit wilde, wellicht daarna de lerarenopleiding economie. Mijn ouders hadden een eigen bedrijf, ik kreeg iets mee van belastingen en hoe ingewikkeld het soms kan zijn. Ik ben op verschillende universiteiten in Nederland gaan kijken, maar het probleemge-stuurd onderwijs in Maastricht gaf de doorslag. Ik begon aan economie, maar toen in mijn tweede jaar fiscale economie werd aangeboden, maakte ik de switch. Wat veel mensen niet weten, is dat het een van de oudste multidisciplinaire opleidingen van de UM is. Ik vond het een fantastische studie hoewel er vanuit onze eerste lichter wel wat suggesties werden gedaan om een en ander te verbeteren. Ik ben in Nuth blijven wonen en nooit op kamers gegaan. Ik had er geen behoefte aan, Nuth ligt dichtbij Maastricht, en bovendien was ik actief in het verenigingsleven in het dorp.

Docent: Theo Pouw is mij bijgebleven, even afgezien van mijn collega's van de capaciteitsgroep waar ik ook ooit les van heb gehad. Theo slaagde in de vrijwel onmogelijke taak om een groep economen in acht weken grote delen van het privaatrecht eigen te maken, iets waar juristen aanmerkelijk meer tijd voor kregen. De essentie van twee of drie rechtenvakken werd in

één blok gestopt. Theo had jarenlang als advocaat gewerkt en daarmee veel praktijkervaring. Aan de UM werkte hij als docent handels- en ondernemingsrecht. Volgens mij was het vak dat hij aan ons moest geven een van zijn eerste aan de universiteit. Ja, hij werd gelijk in het diepe gegoooid, maar dat deed hij leuk en begrijpelijk.

Anekdote: Vanuit de fiscale studievereniging FIRST gingen we met een groep economen naar het landelijke fiscalistencongres. Wij, tweede-jaars, in spijkerbroek en overhemd. Wát een cultuurverschil toen we daar juristen tegenkwamen: strak in het pak! Ik heb er daarna meteen een aangeschaft. Ik vervolgde in vol ornaat naar een congres van Aiesec, bleek ik compleet overdressed tussen allemaal economen. Het waren de jaren negentig, maar als ik vandaag de dag naar een congres ga, zie ik nog steeds een duidelijk verschil.

Plaats: De studiekamertjes op de zolder van de oude bibliotheek aan de Ezemarkt. Daar hadden de economen hun studielandschap. Met een groep studenten hebben we daar menig uurtje doorgebracht.

“Juristen en economen: wát een cultuurverschil”

Wendy Degens

Raymond Luja, geboren op 5 juni 1976 in Heerlen, studeerde van 1994 tot 1998 fiscale economie. Hij is hoogleraar belastingrecht aan de Universiteit Maastricht, lid van de Universiteitsraad en (zeer) parttime werkzaam voor Loyens & Loeff als adviseur fiscale staatssteun. Hij is getrouwd, heeft een dochter van vijf en een zoon van drie en woont in Nuth.

film: Hell or high water

Vergankelijkheid op de prairie

Still uit film: Hell or high water

De broers Toby (Chris Pine) en Tanner Howard (Ben Foster) beroven banken omdat ze op die manier willen voorkomen dat de ranch waar ze zijn opgegroeid in de handen van diezelfde banken valt. Tanner heeft al een crimineel verleden, voor Toby is het allemaal nieuw. Met meer geluk dan wijsheid slagen ze erin een aantal banken te overvallen. Dat zet echter de Texas Rangers Marcus Hamilton (Jeff Bridges) en Alberto Parker (Gil Birmingham) op hun spoor.

Een film als een geschenk uit de hemel omdat:
-Het een uitermate sfeervolle en goed vertelde neo-/pseudo-western is. Qua inhoud past de film

weliswaar beter in het misdaadgenre maar de vorm en constellatie roepen herinneringen op aan de western. Regisseur David Mackenzie kent de genrecodes. Hij heeft oog voor het landschap, het tempo is eerder beheerst dan traag en hij kent de iconografische situaties zoals de *shoot-out* en de *hold-up*.

-De film is doorspekt met de tragiek van de vergankelijkheid. Zo staat Texas Ranger Marcus Hamilton aan de vooravond van zijn pensionering en is zijn maat Alberto, een halfbloed, zich ter dege bewust van wat zijn volk in het verleden is afgenomen.
-Net als in MacKenzie's vorige film *Starred Up*

wordt hier zeer sterk geacteerd. Van Jeff Bridges die in deze film als een verdwaalde dinosaurus rondloopt, mochten we dat wellicht nog wel verwachten maar het ingetogen spel dat Chris Pine hier laat zien, is een verrassing.

-We worden hier opgezadeld met twee duo's die we als kijker met veel sympathie omarmen maar vanwege hun tegenovergestelde doelen is een fataal conflict onvermijdelijk. We zullen als kijker geconfronteerd worden met verlies. Pijnlijk maar fantastisch.

Net zo droog als de prairie waar het verhaal zich afspeelt, omdat :

-Voor menigeen het tempo van de film net iets te kalm zal zijn.

-We hebben het wel zo'n beetje gehad met beelden van mijmerende mannen op de veranda.

Slotoordeel:

Hell or High Water is een fijne film als je je als kijker kunt overgeven aan het redelijke rustige tempo en de onderliggende tragiek.

Jan Salden

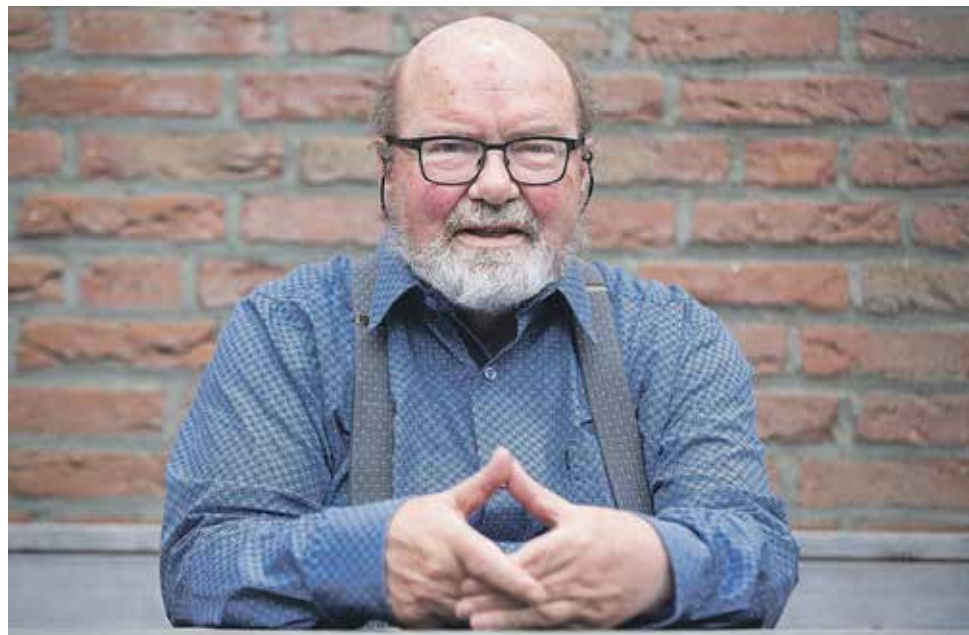
Jan Salden, docent filmtheorie aan de Maastricht Academia of Media, Design & Technology

zoals ik al zei

Van mij hoeft het niet meer

Als erkende bejaarden ontmoeten wij steeds vaker andere ouderen, komen zelfs bij ze over de vloer. We hebben geleerd dat we bij binnenkomst moeten oppassen met de vraag: hoe gaat het er mee? Een groot deel van het leven kan die vraag zonder gevaar gesteld worden. Het antwoord is gewoon: prima! Druk, druk. Als er echt iets zou zijn, wisten we dat al wel. Bovendien lopen mensen in de kracht van hun leven bij vage kennissen en omstanders niet te koop met hun wel en wee. Bij ouderen ligt dat vaak anders. Voor we zitten is de grote dooddoener er al uit: *van mij hoeft het niet meer*. Ouderen zeggen het wellicht niet voor niets. Het is echter ook een onderdeel van de etiquette die bij het steeds ouder worden hoort.

Een probleem is er wel. Enerzijds zijn we met zijn allen in de ban van vrolijke optimisten die ons 130 jaar of ouder willen laten worden als opstapje naar de onsterfelijkheid. Anderzijds horen we elke dag over de problemen in de ouderenzorg, het belang om euthanasie steeds beter te regelen en de eenzaamheid van lege dagen. Daar komt de roep vandaan om ook hulp bij zelfdoding bij

Foto: Loraine Bodewes

mensen met een 'voltooid' leven toe te staan. Desgevraagd hebben de verenigde Nederlandse

experts de regering dringend verzocht er niet aan te beginnen. Om allerlei redenen, maar één

er van is de vraag of er in de huidige regeling niet voldoende marge zit. Tot mijn verbazing komt het huidige kabinet nu toch met een voorstel. Dat maakt geen principiële keuzes en leidt tot nog meer regelgeving.

De reacties van politici waren er naar. D66-voorman Pechtold vindt dat iemand na een mooi leven dat leven voltooid mag achten. Hoezo, mag het niet na een rot leven? En voltooid, wat is dat? Is de regeling een verwijt aan Magere Hein dat hij eerder langs had moet komen? De christelijke partijen zijn tegen. Die komen als ik 96 ben om mij heen staan tegen de eenzaamheid. Je zou je dood schrikken! De kameraden Roemer en Marijnissen van de neomarxisten stelden vast dat de heersende klasse van de oudjes af wil. Voorlopig is vertrouwen op de marges in het huidige stelsel zo slecht nog niet. Een beetje hypocrisie en niet teveel over onoplosbare problemen praten is soms het cement van de samenleving.

Hans Philipsen

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Arie Nieuwenhuijzen Kruseman (vz),

Sandra Daas, Catharien Kerkman, Stephanie

Meeuwissen, Christoph Rausch

Redactieraad

Harald Merckelbach (vz), Piet Eichholtz, Birsen

Erdogan, Silvia Evers, Ralph Stassar, Loes Visser,

George Vogelaar

Redactie

Riki Janssen

(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384

Wammes Bos 043 - 38 85 383

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Sjoerd Willen 043 - 38 85 385

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Albert Bergbroeder, Carijn Beumer, Cato

Boeschoten, Irena Boskovic, Ype Driessen, Hans

Philipsen, Jan Salden

Fotografie

Loraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie

www.observantonline.nl/Mededelingen

of www.observantonline.nl/English/Announcements

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:

Marion Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paarltes zie info bij Paarltes)

Abonnementen

Observant wordt gratis verspreid op de

universiteit en op diverse locaties in Maastricht.

Belangstellenden kunnen Observant

thuisgestuurd krijgen voor € 37,00 per

academisch jaar.

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande

schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur

geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de
paarltes iedere week
ook op internet:

www.observantonline.nl

paarltes

VOOR DE REGIO PARKSTAD

ZOEKEN WIJ STUDENTEN

DIE HUISWERKBEGL./BIJLES

WILLEN GEVEN. VOOR INFO

KIJK OP DE WEBSITE WWW.

CHECK5.NL

Aanbod: Woonruimte (villawijk St.

Pieter). Tegenprestatie: zorg voor

demente vader, m.n. een oogje in het

zeil houden tegen vergoeding. Info

0650595013

BIJBAAN GEZOCHT? FLEXIBEL

WERKEN IN DE AVOND

OF IN HET WEEKEND BIJ

ARVATO! KIJK OP WWW.

WERKENBIJARVATO.NL MAIL

VIA VACATURES@ARVATO.NL

OF BEL 0610136852

Gevraagd: 'slapie' voor onze

dementerende vader (villawijk St.

Pieter). Info 0650595013

OPGELET!! AUTORIJLES PLUS

EXAMEN 700EURO. VASTE

INSTRUCTEUR. 20RIJLESSEN

VOOR MSTR EN OMGEVING WA

0683719385 OF BEL 0616120937 GÉ

DORSSERS AUTO EN MOTOR

GEZOCHT: websitemedewerker

bij gerenommeerde herenzaak

Shoes&Shirts M'tricht. 16 uur/week.

Inlichtingen: 06-18096421 www.shoesandshirts.nl

BOOK FAIR on Sat 5 & Sun 6

November from 10 to 17 hrs in

ROC Leeuwenborgh Sibemaweg

20, Maastricht. > 10000 bks. Info

boekenvoormensen.nl

OKTOBERMAAND BORSTKANKERMAAND SAMEN STERK TEGEN BORSTKANKER

MAASTRICHTSE
DECOLLETÉS

VERZIN 'N LEUKE
ACTIE! DOE MEE!

WWW.FACEBOOK.COM/MAASTRICHTSEDECOLLETES

Paarltes

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde.

Voor langere teksten geldt het advertentietarief. Inleveren bij de redactie kan maandag

tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur / contant betalen. Bezoekadres: loop

de Minderbroedersberg omhoog, vóór de ingang van nummer 4 rechts af en loop het

appartementencomplex (rode baksteen) binnen. Volg de bordjes naar de 2e verdieping.

Digitaal inleveren kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde

Paarltes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk

voor de inhoud van de Paarltes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaf van reden

Paarltes te weigeren.

€ 3,00

€ 4,00

€ 5,00

€ 6,00

€ 7,00

€ 8,00

Laten we de kunstnier klein maken.

En de wereld van nierpatiënten weer groot.

Draag bij aan de draagbare kunstnier.

Sms NIER naar 4333 of geef via nierstichting.nl

Met 1 SMS doneert u eenmalig € 2,- (exclusief telefoonkosten).

Meer informatie: www.nierstichting.nl/sms.

NIERSTICHTING
Leven gaat voor.

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

20-10, 10.00 uur: mw. Xiaoqing Zhu	16-11, 14.00 uur: mw.drs. Marie-José Theunissen
20-10, 12.00 uur: dhr. Salvatore Italia, MSc.	16-11, 16.00 uur: dhr. Yves Kouassi Koffi, MA
20-10, 14.00 uur: mw. Marije J. Hristova-Dijkstra, MA	17-11, 10.00 uur: dhr. Christoph Feichter, Mag.rer. soc.oec.
20-10, 16.00 uur: dhr. Ruben M.W.A. Drost, MSc.	17-11, 12.00 uur: mw. Elizabeth B. de Sousa Fernandes Perna
21-10, 12.00 uur: dhr.drs. Jasper Trietsch	17-11, 14.00 uur: dhr.drs. Theodorus A.R. Lankveld
21-10, 14.00 uur: mw. Sophie Deckx, MSc.	17-11, 16.30 uur: Inauguratie Prof.dr.ir. Andre L.A.J. Dekker
21-10, 16.00 uur: Afscheidscollege van Prof.mr. J. Boksem	18-11, 10.00 uur: dhr.drs. Casper Muhl, MSc.
27-10, 10.00 uur: dhr. Tom G. Mastenbroek, MSc.	18-11, 12.00 uur: mw.drs. Madeleine Kok
27-10, 16.00 uur: dhr. Sander H.M. Kleijkers, MSc.	18-11, 14.00 uur: mw. Maria Louise Dirks, MSc.
28-10, 10.00 uur: dhr. Jo A.A. Stevens, MSc.	18-11, 16.30 uur: Inauguratie Prof.dr. Jaap Bos
28-10, 12.00 uur: mw. Rosan Luijckx, MSc.	22-11, 14.00 uur: mw. Cecile Cherrier, MSc.
28-10, 14.00 uur: dhr. Bijan Ranjbar-Sahraei, MSc.	22-11, 16.00 uur: dhr. Richard A. Martina, MSc.
28-10, 16.30 uur: Inauguratie van Prof.dr. Erik W. Driessen	23-11, 10.00 uur: mw. Leonne E. Philippen
03-11, 14.00 uur: mw. Natascha J.H. Broers	23-11, 14.00 uur: dhr.ir. Michiel Oosterwaal
03-11, 16.00 uur: dhr. Md. Abu Manju, MSc.	23-11, 16.00 uur: dhr. Paul H. Caldron, MSc.
04-11, 10.00 uur: dhr. Mario Senden, MSc.	24-11, 10.00 uur: mw. Natalia Popova, MA
04-11, 12.00 uur: dhr.drs. Bart(holomeus) B.L. Groen	24-11, 12.00 uur: mw. Beverley R. Wilson-Wünsch, MSc.
04-11, 14.00 uur: dhr. Stefan Jongen, MSc.	24-11, 14.00 uur: dhr. Luiz Rother Bautzer, MSc.
04-11, 16.30 uur: Inauguratie van Prof.dr. Th.C.J.A. (Dick) van Engelen	24-11, 16.00 uur: mw. Farida Omarova, MSc.
08-11, 14.00 uur: dhr. Mathias Burgmaier, MD	25-11, 10.00 uur: mw. Mercy Abbey, MPhil.
09-11, 16.00 uur: mw. Anne H.M. Slok, MSc.	25-11, 12.00 uur: dhr.drs. Sören E. Huwendiek
10-11, 14.00 uur: mw.drs. Dorien J.A. Lobbezoo	25-11, 14.00 uur: mw. Willemijn J. Jansen
10-11, 16.00 uur: mw. Anna M. Wisniewska, MSc.	25-11, 16.00 uur: Afscheidscollege Prof.dr. J.S.H. Vles
11-11, 14.00 uur: dhr. Roelof G. Vink, MSc.	30-11, 12.00 uur: dhr. Augustin Lage Castallanos
15-11, 14.00 uur: dhr. Auke B.C. Otten, MSc.	30-11, 14.00 uur: dhr.drs. Alexander G.L. Bodelier
15-11, 16.00 uur: mw. Raquel Kimie Pereira de Sousa Tsukada Lehman	30-11, 16.00 uur: dhr.drs. Hugo A.J.M. de Wit
16-11, 12.00 uur: dhr.drs. Coenraad J. Itz	

Maastricht University

Interne vacatures

- **Student Recruitment Adviser** Marketing & Communications, SBE, 30.4 hours (herhaalde oproep)
Vacancy number: AT2016.189
- **PhD-student**, FHML, School for Cardiovascular Diseases, CARIM-(Depts of Physiology and Biochemistry), 38 hours (herhaalde oproep)
Vacancy number: AT2016.212
- **Studentenpsycholoog**, SSC, 19 -30.4 uur
Vacaturenummer:AT2016.245
- **PhD** position in (Legal) Business History, FL, 38 hours
Vacancy number: AT2016.263
- **PhD** Student NUTRIM - Human Biology, Movement Sciences, section A , FHML, 36-40 hours
Vacancy number: AT2016.264
- **PhD** Candidate, School of Nutrition and Translational Research in Metabolism (NUTRIM), department of Bioinformatics, FHML, 38 hours
Vacancy number: AT2016.265
- **Assistant Professor** International Business / Strategic Management, SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2016.266
- **Lecturer or Assistant Professor** at the SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2016.267
- **Associate - Full Professor** of Supply Chain Management at the SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2016.268
- **Clustercoördinator** Beheer & Onderhoud voor FS, 38 uur
Vacaturenummer: AT2016.269
- **Kwartiermaker** voor het realiseren van een Instituut voor Data Science (IDS@UM) in ontwikkeling, MUO, 38 uur
Vacaturenummer: AT2016.270

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Klik op de link "Werken bij de UM" en vervolgens op "Vacatures". Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) binnen 10 kalenderdagen richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht).

www.maastrichtuniversity.nl

Bijna verliefd

Ik ben laatst bijna verliefd geworden. Het gebeurde voor ik er erg in had. Hij zat aan één van de tafels tegenover de mijne. Ik wist al dat hij niet zo iemand was als ik, iemand die bij elke beweging om zich heen kijkt om te zien wie er binnenloopt. Zo iemand die zich dan realiseert dat er wel heel veel knappe mensen in de bibliotheek zijn vandaag, en zich afvraagt waarom alle meisjes make up hebben opgedaan voor ze gingen studeren. Zo iemand die zichzelf vervolgens vervloekt omdat zij haar haren is vergeten te wassen, of dat leuke truitje die ochtend niet heeft aangetrokken. Enfin, zo iemand als ik was hij niet.

Ik ken hem wel, maar niet goed genoeg. Ik weet bijvoorbeeld niet of hij een broertje heeft. En of dat broertje dan ook toevallig kleine foutjes maakt tijdens het pianospelen, net als de mijne. En of hij die imperfectie dan stiekem ook veel mooier vindt klinken dan de versie die hij kent van CD. Ik realiseer me dat ik mijn spullen alvast op de tafel had moeten leggen. Ik was hier al eerder, maar omdat hij mij niet heeft zien binnenkomen denkt hij vast dat ik expres vlakbij hem ben gaan zitten.

Hij hoest. Ik weet dat hij rookt en vraag me af of ik dat erg vind. Hij is bleek, zou hij vaak ziek zijn? Zou hij goed kunnen koken? Zou hij ook om mijn grappen kunnen grinniken, of ik vooral om die van hem? Hij fronst, maar hij is niet altijd zo serieus. Ik heb hem wel eens zien lachen.

Hij heeft nog steeds niet opgekeken van zijn scherm. De kleur van zijn ogen kan ik me niet meer herinneren. Een melancholische wind blaast door mijn hoofd, door mijn borstkas. Wat nou als ik precies een jaar vanaf nu nog steeds niet aan hem heb kunnen laten zien hoe leuk ik eigenlijk ben? Zal hij ooit weten dat ik heel goed zonder handen kan fietsen? Of dat ik in groep 8 tijdens mijn spreekbeurt over Michael Jackson de *Moonwalk* heb voorgedaan in de klas en vervolgens struikelde over de prullenbak?

Ik zet de muziek die in mijn oren schalt op pauze en zucht. Ik ben laatst van muziekstijl gewisseld en merk dat de nieuwe klanken mijn stemming flink beïnvloeden. Die opborrelende verliefdheid is maar schijn, vertel ik mezelf, en de vlinders waren simpelweg het gevolg van die fijne muziek. Dan kijkt hij op en zijn blik kruist vluchtig de mijne. Glinsterende bruine ogen. Een klein glimlachje. En bijna word ik weer verliefd.

Cato Boeschoten

3HOOG

Door Ype Driessen

René

Jurre

Merel

Harrie

Geheimzinnigheid troef

De begrotingen komen er weer aan, dus hier op de Berg stijgt de nervositeit. Hier moeten ze van alle facultaire begrotingen één klinkende UM-brede financiële triomftocht maken. Eentje waarmee ze straks en de universiteitsraad en de raad van toezicht kunnen overtuigen. En dat wordt moeilijk want er zingt het een en ander rond. Dit jaar is het geheimzinnigheid troef. Dit jaar vergaderen de faculteitsraden bij de juristen en bij de slimmeriken van economie en bedrijfskunde, de SBE, zelfs achter gesloten deuren als de begroting op de agenda staat.

En ik weet hoe dat komt. Niet zomaar natuurlijk, ik heb er al mijn contacten en connecties voor in moeten schakelen. Plus wat moderne hulpmiddelen waarover ik hier niet kan uitweiden maar laat ik het zo zeggen: ik wist niet dat ik het in me had. Want dan heb ik het natuurlijk niet over het luistervinkje spelen met aan het oor een omgekeerd wijnglas tegen de deur van de decaan. Of die van de directeur. Ik heb me laten vertellen dat zo iets te veel opvalt.

Wat kwam mij ter ore? Eerst het gekonkel bij de economen en bedrijfskundigen. Vooral die laatste soort is uitgekookt. Die hebben connecties in het bedrijfsleven. Dat moet, zeggen ze, zodat ze mooie casussen voor het pgo kunnen scoren en ook om stageplaatsen te regelen om de studenten een opstapje te geven. Ja ja. Ze kennen de CEO's, ze werken ermee samen, ze gaan ermee op restaurant, zoals onze Vlaamse vrienden zeggen, ze slaan een balletje op de golfbaan, ze grijpen en ze reven wat op het corporate zeiljacht in de oude grindgaten langs de Maas. En ze bespreken de toekomst van de faculteit. De CEO's: "Wat doen jullie eigenlijk nog binnen die ballen-uni van jullie? Waar heb je die nog voor nodig? Jullie zijn toch verdomme mans genoeg om op eigen benen te staan met een leuke business school, zonder dat je een Germaan

in je nek hebt staan hijgen of een vicerector die je vertelt hoe je je klasjes moet vormgeven?" En, vervolgen ze dan, "weten jullie wel dat als wij samen met jullie een PPP aangaan, de beloning eindelijk het bijstandsniveau zal ontstijgen, al was het maar omdat er hier en daar een bonusje te regelen valt?" Een PPP, lezer, is een public-private partnership. In het Engels, uiteraard. Goed, het verhaal wordt te lang maar de bottomline is dus dat de heer decaan Philip V. schoolgaand en studierend grut heeft dat, we weten het allemaal, je een rib uit je lijf kost. Zodat hij niet geheel ongevoelig was voor de avances van de bedrijfstyconen. Zodat de begroting een geheime paragraaf kent waarin de komende afscheiding financieel in de week wordt gelegd. Zodanig vermomd dat wij hier, de gewetensvolle ambtenarij op de Berg, erin zullen trappen. Ha! En hoe zit het dan bij die juristen? Wat doen ze daar dat het schelle begrotingsdaglicht niet kan velen? Ach, dat is allemaal veel prozaïscher. Wat klein bier eigenlijk, maar ze beschouwen zichzelf

als het morele ijkpunt van deze uni en daarom kost het ze veel moeite de plannetjes de gewenste respectabiliteit te geven. Het draait natuurlijk allemaal om seks, want tja, zelfs juristen..., nou ja. Bekend is dat de decaan, Hildegard S., getrouwd is met een coryfee die zojuist afscheid heeft genomen, René de G. Nu blijkt dat alle festiviteiten daaromheen alleen voor de bühne waren. Hij gaat helemaal niet weg. Het echtpaar heeft een dure kunstmaak en de Tefaf komt er weer aan. De G. zit nu op een pensioentje en wat AOW, maar daar krijg je bij die beurs nog geen kop koffie voor. Dus krijgt De G. een eigen instituutje bij de faculteit in de schoot geworpen dat zogenaamd op eigen benen kan staan met de verkoop van dubbele paspoorten, maar in werkelijkheid een dikke facultaire subsidie ontvangt. De G. wordt directeur. Daarom vergadert de F-raad vertrouwelijk. Omdat het over personen gaat.

Albert Bergbroeder

Twitter: @a_bergbroeder